

Без зазначення у позовній заяві персональних даних відповідача (тобто без їх передачі суду – що є, у свою чергу, однією з операцій по обробці даних) заява буде *вважатися неподаною і повертатиметься позивачеві*.

Отже, нормами ЦПК України чітко визначено таку підставу для правомірної обробки персональних даних потенційного відповідача у цивільно-правовому спорі, як **необхідність виконання обов'язку володільця персональних даних, який передбачений законом**.

Обробка даних здійснюється в цьому випадку з метою захисту законних інтересів академії.

Таким чином, з тексту Договору з НАВС про надання послуг з проведення занять доцільно виключити пункт 7.1:

«Підписанням даного Договору Виконавець відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» надає свою згоду Замовнику на обробку автоматизованим або іншим способом його персональних даних.

Виконавець з правами суб'єкта персональних даних, визначеними ст. 8 Закону України «Про захист персональних даних» ознайомлений.»

Дорогих В.М.,

к.ю.н., доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування НАВС

АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ В ГАЛУЗІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ, ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ, МЕТРОЛОГІЇ ТА СЕРТИФІКАЦІЇ

Важливим елементом у системах управління якістю продукції є стандартизація – нормотворча діяльність, яка знаходить найбільш раціональні норми, а потім закріплює їх у нормативних документах у вигляді стандарту, інструкцій, методик та вимог до розробки продукції. Стандартизація – незамінний засіб забезпечення сумісності, взаємозамінності, уніфікації, типізації, надійності техніки й інформаційних мереж, норм безпеки і екологічних вимог, єдності характеристик і властивостей якості продукції, робіт, процесів і послуг.

Вплив стандартизації на підвищення якості продукції реалізується переважно через: комплексну розробку стандартів на сировину,

матеріали, напівфабрикати, комплектуюче устаткування, оснащення і готову продукцію; встановлення в стандартах технологічних вимог до показників якості, а також єдиних методів випробування і засобів контролю.

Головне завдання стандартизації - створити систему нормативно-технічної документації, яка визначає прогресивні вимоги до продукції, що виготовляється на потреби народного господарства, населення, оборони країни, експорту, а також контроль за правильністю використання цієї документації.

Склади адміністративних правопорушень, які посягають на суспільні відносини в галузі стандартизації, якості продукції, метрології та сертифікації закріплені в гл. 13 КУпАП.

Об'єктом посягання правопорушень глави 13 КУпАП є, відповідно, суспільні відносини у сфері стандартизації, якості продукції, метрології та сертифікації тощо. Родовим об'єктом для цієї категорії правопорушень можна вважати суспільні відносини у сфері захисту прав споживачів, оскільки будь-які діяння, що призводять до випуску і реалізації неякісної чи нестандартної продукції, врешті-решт завдають шкоди саме споживачеві.

Об'єктивна сторона правопорушення глави 13 КУпАП відображена у диспозиціях відповідних статей:

1. випуск (в тому числі з ремонту) або реалізація продукції, яка не відповідає вимогам стандартів, сертифікатів відповідності, норм, правил і зразків (еталонів) щодо якості, комплектності та упаковки (за винятком випадків, передбачених законодавством України) (ст. 167);
2. виконання робіт, надання послуг громадянам-споживачам, що не відповідають вимогам стандартів, норм і правил (ст. 168-1);
3. випуск у продаж продукції з порушенням вимог щодо медичних попереджень споживачів тютюнових виробів (ст. 168-2);
4. недодержання стандартів і технічних умов при транспортуванні, зберіганні і використанні (експлуатації) продукції, якщо це спричинило зниження якості, псування або наднормативні втрати продукції (ст. 170);
5. випуск з ремонту та видача на прокат засобів вимірювальної техніки, що застосовуються у сфері законодавчо регульованої метрології та не відповідають нормативно-правовим актам, що містять вимоги до таких засобів вимірювальної техніки (ст. 171);
6. порушення умов і правил проведення перевірки засобів вимірювальної техніки, що перебувають в експлуатації та

застосовуються у сфері законодавчо регульованої метрології, а також проведення такої повірки неуповноваженими науковими метрологічними центрами, метрологічними центрами та повірочними лабораторіями, крім повірки, що проводиться науковими метрологічними центрами, які мають міжнародно визнані калібрувальні та вимірювальні можливості за відповідними видами та підвидами вимірювань або застосовують національні еталони (ст. 171-1);

7. виготовлення або перероблення з метою використання чи збуту, а також збут фальсифікованих вимірювальних приладів чи інструментів (ст. 171-2);

8. порушення правил застосування засобів вимірювальної техніки, які використовуються у сфері законодавчо регульованої метрології (ст. 172);

Для правопорушень глави 13 КУпАП якнайбільше характерна бланкетність диспозицій, які відсилають до конкретних стандартів, норм, правил та інших нормативних актів, серед яких закони України «Про стандартизацію», «Про метрологію та метрологічну діяльність», «Про підтвердження відповідності», «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв і тютюнових виробів» (зокрема ст. 168-3).

Суб'єкт правопорушення — спеціальний (посадові чи уповноважені особи).

Суб'єктивна сторона правопорушень, об'єднаних у главу 13 КУпАП, характеризується як умислом, так і необережністю.

Об'єктами державного метрологічного контролю і нагляду є: засоби вимірювальної техніки; методики виконання вимірювань. Державний метрологічний контроль і нагляд стосовно засобів вимірювальної техніки та методик виконання вимірювань поширюється на вимірювання, результати яких використовуються під час:

- роботи із забезпечення охорони здоров'я;
- контролю безпеки умов праці;
- контролю стану навколишнього природного середовища тощо.

Тому при встановленні фактичних обставин порушення правил застосування засобів вимірювальної техніки, на які поширюється державний метрологічний нагляд, тягне за собою адміністративну відповідальність.

За наявності доказів про вчинення адміністративного правопорушення, складається протокол уповноваженими на те

посадовою особою або представником громадської організації чи органу громадського самоврядування.

Доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративні правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами тощо.

Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, який повинен бути складеним повноважною на це особою, по встановленій формі та містити дані, необхідні для розгляду адміністративної справи.

Провадження в справах про адміністративні правопорушення складається з чотирьох стадій:

1) адміністративне розслідування: порушення справи, встановлення фактичних обставин, процесуальне оформлення результатів розслідування, направлення матеріалів для розгляду за підвідомчістю;

2) розгляд справи: доведення постанови до відома заінтересованих осіб;

3) перегляд постанови: оскарження або опротестування постанови, перевірка законності постанови, винесення рішення, реалізація рішення;

4) виконання постанови: звернення постанови до виконання, безпосереднє виконання.

Кожна з цих стадій закінчується оформленням відповідного документа, що відбиває проведення певних дій. Кожна наступна стадія розпочинається після того, як закінчена попередня.